

Sygn. akt V GC 727/19

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 28 lutego 2020 roku

Sąd Rejonowy w Ostrołęce V Wydział Gospodarczy

w składzie następującym:

Przewodniczący: Sędzia Rafał Rogiński

Protokolant: sekr. sądowy Monika Grodzka

po rozpoznaniu w dniu 28 lutego 2020 roku w Ostrołęce

na rozprawie sprawy z powództwa

(...) Spółka Akcyjna w W. KRS (...)

przeciwko

**Towarzystwu (...) Spółka Akcyjna
w W. KRS (...)**

o zapłatę

orzeka:

1. zasądza od pozwanego Towarzystwa (...) Spółka Akcyjna w W. na rzecz powoda (...) Spółka Akcyjna w W. kwotę 4 848,70 zł (cztery tysiące osiemset czterdzieści osiem złotych siedemdziesiąt groszy) z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od kwoty 4 348,70 zł od dnia 29 kwietnia 2019 roku do dnia zapłaty;
2. w pozostałej części powództwo oddala;
3. tytułem zwrotu kosztów procesu zasądza od pozwanego na rzecz powoda kwotę 2 139,00 zł, w tym kwotę 900,00 zł tytułem zwrotu kosztów zastępstwa prawnego;
4. nakazuje pobrać od pozwanego Towarzystwa (...) Spółka Akcyjna w W. na rzecz Skarbu Państwa – Sądu Rejonowego w Ostrołęce kwotę 85,70 zł (osiemdziesiąt pięć złotych siedemdziesiąt groszy) tytułem zwrotu wydatków poniesionych tymczasowo ze środków budżetowych.

Sędzia

Rafał Rogiński

Sygn. akt V GC 727/19

UZASADNIENIE

Powód (...) Spółka Akcyjna z siedzibą w W. domagał się zasądzenia na jego rzecz od pozwanego Towarzystwa (...) Spółka Akcyjna z siedzibą w W. kwoty 4 428,70 zł wraz z ustawowymi odsetkami za opóźnienie, kosztów procesu w tym kosztów zastępstwa procesowego oraz kwoty 500,00 zł tytułem kosztów niezbędnych do celowego dochodzenia

swoich praw. W uzasadnieniu pozwu powód wskazał, że w dniu 29 marca 2019 r. doszło do kolizji drogowej, w wyniku której uszkodzony został samochód marki (...)

o nr rej. (...) należącego do R. N.. Sprawca zdarzenia miał zawartą z pozwanym umowę obowiązkowego ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej posiadaczy pojazdów mechanicznych. Pozwany tytułem szkody przyznał poszkodowanemu kwotę 3 028,19 zł.

W dniu 29 kwietnia 2019 r. poszkodowany zawarł z O. umowę przelewu wierzytelności - prawa do odszkodowania od sprawcy szkody oraz od zakładu ubezpieczeń. Następnego dnia nabywca wierzytelności - O. zawarł z powodem umowę przelewu wierzytelności nabytej od poszkodowanego.

W dniu 25 lipca 2019 r. wydany został nakaz zapłaty w postępowaniu upominawczym, w którym orzeczono zgodnie z żądaniem pozwu. Od nakazu zapłaty pozwany złożył sprzeciw wnosząc o oddalenie powództwa oraz zasądzenie na jego rzecz kosztów procesu według norm przepisanych. W uzasadnieniu sprzeciwu pozwany zaprzeczył wiarygodności załączonych do pozwu dokumentów prywatnych oraz wskazał, że wypłacone odszkodowanie zostało ustalone w oparciu o szczegółową analizę uszkodzeń powstałych w pojeździe.

1

Sąd ustalił następujący stan faktyczny

W dniu 29 marca 2019 r. doszło do kolizji drogowej, w wyniku której uszkodzeniu uległ pojazd marki (...) nr rej. (...) będący własnością R. N.. Sprawca zdarzenia miał zawartą umowę ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej z Towarzystwem (...) Spółka Akcyjna z siedzibą w W.. Przedmiotowa szkoda została zgłoszona pozwanemu. Pismem z dnia 16 kwietnia 2019 r. pozwany poinformował poszkodowanego o przyznaniu odszkodowania w kwocie 3 028,19 zł netto.

W dniu 29 kwietnia 2019 r. poszkodowany zawarł z O. umowę przelewu wierzytelności przysługujących mu z tytułu prawa do odszkodowania od sprawcy szkody oraz od zakładu ubezpieczeń. W dniu 30 kwietnia 2019 r. O. zawarł z powodem umowę przelewu wierzytelności nabytej dzień wcześniej od poszkodowanego. Powód zlecił firmie (...) Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością w W. określenie rzeczywistej wartości szkody w pojeździe. Koszt wykonania kalkulacji szkody w pojeździe wyniósł 500,00 zł

Przedsądowym wezwaniem do zapłaty z dnia 10 czerwca 2019 r. powód wezwał pozwanego do zapłaty kwoty 4 428,70 zł.

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie następujących dowodów: umowa przelewu wierzytelności z dnia 30.04.2019 r. k - 10, umowa przelewu wierzytelności z dnia 29.04.2019 r. k - 13, pismo (...) S.A. k - 19, kalkulacja naprawy k - 25-27, rachunek k - 31, przedsądowe wezwanie do zapłaty k - 32, zeznań świadka R. N. k - 100, akt szkody na płycie CD k - 43

Sąd zważył co następuje

2

Powództwo zasługiwało na uwzględnienie w przeważającej części.

W przedmiotowej sprawie sporna była kwota należna powodowi z tytułu naprawienia szkody powstałej w wyniku kolizji drogowej oraz obowiązek poniesienia kosztów sporządzonej kalkulacji naprawy.

Na podstawie art. 822 k.c. przez umowę ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej ubezpieczyciel zobowiązuje się do zapłacenia określonego w umowie odszkodowania za szkody wyrządzone osobom trzecim, wobec których odpowiedzialność za szkodę ponosi ubezpieczający albo ubezpieczony.

Na podstawie art 361 § 1 k.c. zobowiązany do odszkodowania ponosi odpowiedzialność tylko za normalne następstwa działania lub zaniechania,

z którego szkoda wynikła.

Zgodnie z ustawą z dnia 22 maja 2003 r. o ubezpieczeniach obowiązkowych, Ubezpieczeniowym Fundusz Gwarancyjnym i Polskim Biurze Ubezpieczycieli Komunikacyjnych (Dz. U. Nr 124, poz.1152 ze zm.) obowiązkowym ubezpieczeniem objęta jest odpowiedzialność cywilna posiadaczy pojazdów mechanicznych za szkody powstałe w związku z ruchem tych pojazdów. Z art.34 ust.1 i art.36 ust. 1 w/w ustawy wynika, że odszkodowanie, które zakład ubezpieczeń, w ramach odpowiedzialności cywilnej posiadaczy pojazdów mechanicznych, zobowiązany jest wypłacić poszkodowanemu, ustala się w granicach odpowiedzialności cywilnej posiadacza lub kierującego pojazdem, najwyżej jednak do ustalonej w umowie ubezpieczenia sumy gwarancyjnej, jeżeli są oni zobowiązani do odszkodowania za szkodę wyrządzoną w związku z ruchem tego pojazdu.

W niniejszej sprawie poza sporem pozostawała sama odpowiedzialność pozwanego za sprawcę szkody. Pozwany w złożonym sprzeciwie argumentował, że ustalona przez niego kwota odszkodowania dała realną możliwość dokonania skutecznej naprawy, uwzględniając ceny części niezbędnych do naprawy pojazdu.

W ocenie Sądu należne poszkodowanemu odszkodowanie powinno odpowiadać niezbędnym i ekonomicznie uzasadnionym kosztom naprawy pojazdu a jedynym

3

kryterium ustalenia wysokości odszkodowania jest koszt należycie wykonanej naprawy niezależny od tego czy pojazd został faktycznie naprawiony a jeżeli został to za jaką kwotę. Stanowisko takie znajduje odzwierciedlenie w orzecznictwie czemu wyraz dał Sąd Najwyższy w uzasadnieniu postanowienia z dnia 20 lutego 2019 r.

(Sygn. akt III CZP 91/18) oraz uzasadnieniu wyroku z dnia 12 kwietnia 2018 r.

(Sygn akt II CNP 41/17)

Z oświadczenia złożonego przez poszkodowanego w § 7 umowy przelewu wierzytelności z dnia 29 kwietnia 2019 r. wynika, że odszkodowanie przyznane przez towarzystwo ubezpieczeń nie wystarczyło do pełnego naprawienia szkody. Dowodem na potwierdzenie tego faktu jest opinia biegłego. W ocenie Sądu sporządzona opinia jest rzetelna i wyczerpująca i nie ma jakichkolwiek podstaw do jej zakwestionowania. Na uwagę zasługuje również fakt, że strony nie złożyły żadnych zastrzeżeń do tej opinii.

Biegły odpowiadając na postawione pytania wskazał, że koszt naprawy samochodu marki (...) numer rej. (...) ustalony w systemie (...) na miesiąc i rok powstania szkody (29.03.2019 r.) z zastosowaniem nowych oryginalnych części z logiem producenta pojazdu i średniej stawki za roboczogodzinę w wysokości 100,00 netto wynosił 7 376,89 zł netto a z podatkiem VAT 9 073,57 zł. Co należy podkreślić to to, że wysokość kosztów naprawy wskazanych przez biegłego w niewielkim stopniu odbiega od wysokości kosztów podanych w dołączonej do pozwu kalkulacji naprawy.

W sporządzonej opinii biegły ustalił również koszty naprawy samochodu z zastosowaniem części oryginalnych pomniejszonych 13% rabatem i cen materiałów lakierniczych pomniejszonych rabatem w wysokości 40%. Koszt ten wyniósł 6 448,09 zł netto a z podatkiem VAT 7 931, 15 zł.

W ocenie Sądu całkowicie nieuzasadnione jest uwzględnianie przy ustalaniu kosztów naprawy samochodu rabatów jakie teoretycznie mógłby uzyskać

4

poszkodowany. Rabat i jego wysokość jest kwestią indywidualną podlegającą negocjacom pomiędzy stronami umowy a jego udzielenie zależy w dużej mierze od aktualnej sytuacji finansowej podmiotu, który miałby rabatu udzielić. Pozwany wskazał na możliwość uzyskania przez poszkodowanego rabatu za jego pośrednictwem ale nie wykazał, że faktycznie taka możliwość istniała.

Sąd nie podzielił również stanowiska pozwanego, kwestionującego zasadność wydatków poniesionych przez powoda na kalkulację naprawy. W uchwale z dnia

02 września 2019 r. (Sygn. akt III CZP 99/18) Sąd Najwyższy wyraził pogląd zgodnie z którym, „poszkodowanemu oraz cesjonariuszowi roszczeń odszkodowawczych z tytułu obowiązkowego ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej posiadaczy pojazdów mechanicznych przysługuje od ubezpieczyciela odpowiedzialności cywilnej zwrot kosztów tzw. prywatnej opinii (ekspertyzy) rzeczoznawcy, jeżeli jej sporządzenie było niezbędne do efektywnego dochodzenia odszkodowania.

Zdaniem Sądu w przedmiotowej sprawie powód bez sporządzonej kalkulacji nie tylko nie mógłby określić wysokości żądanej kwoty lecz w ogóle mógłby mieć wątpliwości co do celowości wniesienia powództwa. Tak więc mając na uwadze treść zacytowanej uchwały Sąd uznał, za uzasadnione domaganie się przez powoda od pozwanego kwoty wydatków poniesionych na sporządzenie prywatnej kalkulacji naprawy.

O kosztach postępowania orzeczono na podstawie art. 98 § 1 i 3 w związku z art. 100 kpc. Na koszty procesu w sprawie, poniesione przez stronę powodową składają się opłata od pozwu w wysokości 222,00 zł, opłata skarbową od pełnomocnictwa w wysokości 17,00 zł, wynagrodzenie pełnomocnika w wysokości 900,00 zł oraz uiszczona zaliczka w poczet wynagrodzenia biegłego. Ponieważ powództwo zostało oddalone w nieznacznej części na pozwanego nałożono obowiązek zwrotu wszystkich kosztów. Sąd nakazał również pobrać od pozwanego kwotę wydatków poniesionych tymczasowo ze środków budżetowych.

Sędzia Rafał Rogiński

5

ZARZĄDZENIE

(...)

(...)

(...)